

om, hvad de forskellige Partier kunde tænkes at ville, og klagede over, at der ikke var hel Klarhed paa forskellige Punkter — det skal jeg nu ikke komme ind paa her. Det ærede Medlem fremsatte ogsaa nogle andre Udtalelser, som maaske ikke helt blev forstaaet, fordi det ærede Medlem nøjedes med at henvise til en tidligere Udtalelse af sig selv Spalte 631—33 i Rigsdagstidenden for forrige Samling. Da jeg nu synes, det vilde være en haard Straf for det ærede Medlem, hvis man ikke forstod, hvad han mente, da han saa udtrykkelig ønskede, at man skulde kunne forstaa, hvad andre mente, skal jeg tillade mig at sige kort, hvad der staar Sp. 631—33. Det drejer sig om, hvad det nuværende System kræver med Hensyn til de Mænd, der naar frem til høj Indflydelse, og af hvilke man derfor maa kræve et stort Ansvar. Det ærede Medlem talte herom i Forbindelse med Landmandsbank-Affæren. Det ærede Medlem sagde følgende: „Jeg kan ikke se rettere, end at den højtærede Statsminister har gjort dette System Skade ved at se bort fra dette; han har ikke taget Konsekvensen af, at en Erklæring, som vitterlig og med Grund er blevet misforstaaet, var dækket af Statsministerens Ansvar. Jeg kan ikke se rettere end, at der herved er gjort ikke ringe Skade.“ Han siger videre om det samme System: „Og det er jo ikke alene dette, at den højtærede Statsminister nu efter mit Skøn gør noget forkert ved ikke at tage Konsekvensen af det, at der skete noget forkert den Gang. Men det vil efter min Opfattelse ogsaa medføre, at det vil blive overmaade vanskeligt at stille andre, som muligen ogsaa har begaaet Fejl, overfor dette Ansvar paa rette Maade. Jeg tror, som sagt, ikke, at det nuværende System lader sig opretholde, hvis man ikke stiller dette absolutte Krav, at begaar Folk i de mest fremragende Stilling større Fejl, saa maa de gaa.“

Da det ærede Medlem har ment, at det var ønskeligt, at man vidste, hvad de Konservative og andre Partier mente, og hvad de vilde, har jeg tilladt mig at gøre opmærksom paa, hvad der var Essensen af, Kærnen i og Hensigten med det ærede Medlems Tale for et Øjeblik siden.

Lundberg: Det er jo ganske givet, at i en saa stor Tale som den, det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu har holdt, maa der fremkomme visse Bemærkninger, som ikke alene forekommer mindre velovervejede, men som endogsaa er positivt urigtige. Jeg tænker ikke her paa det ærede

Medlem Hr. Korsgaards Omtale af Episoderne under Marneslaget og den Skæbne, som, efter hans Mening, med Rette vilde være blevet de omtalte Generaler til Del, for saa vidt deres Dispositioner havde slaaet fejl. Det kan være rigtigt, men naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard derefter tilføjede, at vi jo ikke fra denne Talerstol sigtede bestemte Personer i vore Taler, saa synes jeg, at netop den Omtale, som det ærede Medlem gjorde Marneslaget og de to paagældende Generaler til Genstand for, i meget høj Grad havde et bestemt Sigte netop til den højtærede Statsminister.

Det var ogsaa fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde — det var det, jeg sigtede til før —, at saavel Socialdemokraterne som de Radikale havde gjort alt muligt for at forhindre den nuværende Regering i at skabe Balance. Det kan jo ikke være rigtigt og er ikke rigtigt. Jeg vil dog ikke komme ind paa en længere Udredning af dette Forhold; jeg ved, at selv om ikke andre Partifæller skulde tage de forskellige Paastande, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, op, saa vil vort Partis Ordfører til sin Tid gøre det. Jeg skal i det hele i Modsætning til Venstres Talere, som i denne Samling alle synes at ville tale Storpolitik, indskrænke mig til at omtale et Par enkelte Punkter paa Finansloven og et Par lokale Spørgsmaal, som ganske vist har noget videre Adresse og ikke stiller det nuværende Styres Spareteorier i den allerskønneste Belysning, og jeg skal ogsaa fatte mig forholdsvis kort.

Jeg vil begynde med at takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han under den almindelige Nedskæring, som fandt Sted sidste Aar, nøjedes med at tage 1 000 Kr. fra Dansk Idrætsforbund, og fordi de 39 000 Kr. i Aar er blevet genopført paa Finansloven. Derimod maa jeg desværre sige, at jeg fremdeles mener, der er et mægtigt Misforhold i den Omstændighed, at Dansk Idrætsforbund alt i alt faar 39 000 Kr., medens Skytteforeningerne alene til Gymnastik faar 71 000 Kr. plus Andel i Fællesudgifter. Jeg haaber derfor paa, at den højtærede Indenrigsminister i Aar vil genoptage den Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, som han var saa elskværdig i de to foregaaende Samlinger at søge vedtaget og ogsaa gennemførte, nemlig 10 000 Kr. til Arbejdet i Sønderjylland. Det vil bøde noget paa det Misforhold, som jeg før omtalte, der fremdeles er mellem Tilskuddene trods den